

pagina 20

pagina 21

pagina 22

In de *Bruine Koe* komt de Ulstercyclus nu echt op gang, al moet het hoogtepunt, de *Táin bo Cuailnge*, nog komen. We zijn aangekomen bij fragmenten van twee vertellingen die worden gezien als voorgeschiedenissen van dat heldenepos rond Cúchulainn, wiens naam je trouwens uitspreekt als 'koe–choe–linj', met de klemtoon op de tweede lettergreep.

'De veeroof van Dartada' vertelt hoe een van beide strijdende partijen zich verzekerde van genoeg bondgenoten en vee om de oorlog te kunnen bekostigen. In de *Bruine Koe* stopt de tekst al na vier regels omdat er een pagina uit het manuscript is verdwenen. Om die reden ontbreekt ook het begin van het volgende item, 'De veeroof van Flidas'. We landen abrupt middenin dit verhaal over Fergus MacRoich, dat bol staat van politiek gekonkel, geweld en het 'buitmaken' van de vrouwen van overwonnen tegenstanders. We maken hier ook nader kennis met Ailill Mac Máta, vanuit modern oogpunt een tamelijk redelijke figuur en in zo'n heroïsche cultuur dus een beetje een lulletje–rozenwater.

Direct na deze twee vertellingen, die we met een 21e–eeuwse blik als 'magisch–economisch' zouden kunnen aanmerken, krijgen we 'Immram curaig Mail Duin', een klassieker in de Oudierse literatuur. Schrijvers als C.S. Lewis hebben dankbaar gebruik gemaakt van elementen uit deze bekende wonderlijke zeereis van Maelduin. Logisch dus dat 'Kokend bloed, hart van ijs' een fantasy–achtig verhaal is geworden, ook nu weer rond Dan Cooley, de moderne versie van Cúchulainn.